

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι (03. Udānapāḷi)

1. Το κεφάλαιο για την φώτιση (1. Bodhivaggo)

[Ud 1, PTS 1-9]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Στη συλλογή μικρών κειμένων

Οι εμπνευσμένοι λόγοι

1. Το κεφάλαιο για την φώτιση

1. Η πρώτη ομιλία για την φώτιση

1. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, στη βάση του δένδρου της φώτισης, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό του. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος καθόταν για επτά ημέρες σε μονή στάση με τα πόδια σταυρωτά, βιώνοντας την ευδαιμονία της απελευθέρωσης. Τότε ο Ευλογημένος, μετά την παρέλευση εκείνων των επτά ημερών, αφού αναδύθηκε από εκείνη την αυτοσυγκέντρωση, την πρώτη περίοδο της νύχτας στοχάστηκε καλά την Εξαρτώμενη Γένεση κατά σειρά:

«Έτσι όταν αυτό υπάρχει, τούτο υπάρχει· από την έγερση αυτού τούτο εγείρεται, δηλαδή - με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχει δραστηριότητες, με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα, με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις, με τις έξι αισθητήριες βάσεις ως συνθήκη υπάρχει επαφή, με την επαφή ως συνθήκη υπάρχει αίσθημα, με το αίσθημα ως συνθήκη υπάρχει επιθυμία, με την επιθυμία ως συνθήκη υπάρχει προσκόλληση, με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίνεσθαι, με το γίνεσθαι ως συνθήκη υπάρχει γέννηση, με τη γέννηση ως συνθήκη προκύπτουν γήρας και θάνατος, λύπη, θρήνος, πόνος, δυσaréσκεια και άγχος. Έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όταν πράγματι εμφανίζονται τα φαινόμενα,
στον ενεργητικό, διαλογιζόμενο βραχμάνο·
τότε όλες οι αβεβαιότητές του εξαφανίζονται,
επειδή κατανοεί τα φαινόμενα μαζί με την αιτία τους». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για την φώτιση

2. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, στη βάση του δένδρου της φώτισης, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό του. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος καθόταν για επτά ημέρες σε μονή στάση με τα πόδια σταυρωτά, βιώνοντας την ευδαιμονία της απελευθέρωσης.

Τότε ο Ευλογημένος, μετά την παρέλευση εκείνων των επτά ημερών, αφού αναδύθηκε από εκείνη την αυτοσυγκέντρωση, τη μεσαία περίοδο της νύχτας στοχάστηκε καλά την Εξαρτώμενη Γένεση αντίστροφα:

«Έτσι όταν αυτό δεν υπάρχει, τούτο δεν υπάρχει· με την παύση αυτού τούτο καταπαύει, δηλαδή - από την παύση της άγνοιας υπάρχει η παύση των δραστηριοτήτων, από την παύση των δραστηριοτήτων υπάρχει η παύση της συνείδησης, από την παύση της συνείδησης υπάρχει η παύση της νοητικότητας και υλικότητας, από την παύση της νοητικότητας και υλικότητας υπάρχει η παύση των έξι αισθητήριων βάσεων, από την παύση των έξι αισθητήριων βάσεων υπάρχει η παύση της επαφής, από την παύση της επαφής υπάρχει η παύση του αισθήματος, από την παύση του αισθήματος υπάρχει η παύση της επιθυμίας, από την παύση της επιθυμίας υπάρχει η παύση της προσκόλλησης, από την παύση της προσκόλλησης υπάρχει η παύση του γίνεσθαι, από την παύση του γίνεσθαι υπάρχει η παύση της γέννησης, από την παύση της γέννησης καταπαύουν τα γηρατεία και ο θάνατος, η λύπη, ο θρήνος, ο πόνος, η δυσaréσκεια και το άγχος. Έτσι υπάρχει η παύση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όταν πράγματι εμφανίζονται τα φαινόμενα,
στον ενεργητικό, διαλογιζόμενο βραχμάνο·
τότε όλες οι αβεβαιότητές του εξαφανίζονται,
επειδή κατανόησε την εξάλειψη των συνθηκών». Δεύτερο.

3. Η τρίτη ομιλία για την φώτιση

3. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, στη βάση του δένδρου της φώτισης, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό του. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος καθόταν για επτά ημέρες σε μονή στάση με τα πόδια σταυρωτά, βιώνοντας την ευδαιμονία της απελευθέρωσης. Τότε ο Ευλογημένος, μετά την παρέλευση εκείνων των επτά ημερών, αφού αναδύθηκε από εκείνη την αυτοσυγκέντρωση, την τελευταία περίοδο της νύχτας στοχάστηκε καλά την Εξαρτώμενη Γένεση κατά σειρά και αντίστροφα:

«Έτσι όταν αυτό υπάρχει, τούτο υπάρχει· από την έγερση αυτού τούτο εγείρεται· όταν αυτό δεν υπάρχει, τούτο δεν υπάρχει· με την παύση αυτού τούτο καταπαύει· δηλαδή - με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα, με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις, με τις έξι αισθητήριες βάσεις ως συνθήκη υπάρχει επαφή, με την επαφή ως συνθήκη υπάρχει αίσθημα, με το αίσθημα ως συνθήκη υπάρχει επιθυμία, με την επιθυμία ως συνθήκη υπάρχει προσκόλληση, με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίνεσθαι, με το γίνεσθαι ως συνθήκη υπάρχει γέννηση, με τη γέννηση ως συνθήκη προκύπτουν γήρας και θάνατος, λύπη, θρήνος, πόνος, δυσaréσκεια και άγχος. Έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου.

Αλλά ακριβώς από την πλήρη φθίση και παύση της άγνοιας υπάρχει η παύση των δραστηριοτήτων, από την παύση των δραστηριοτήτων υπάρχει η παύση της συνείδησης, από την παύση της συνείδησης υπάρχει η παύση της νοητικότητας και υλικότητας, από την παύση της νοητικότητας και υλικότητας υπάρχει η παύση των έξι αισθητήριων βάσεων, από την παύση των έξι αισθητήριων βάσεων υπάρχει η παύση της επαφής, από την παύση της επαφής υπάρχει η παύση του αισθήματος, από την παύση του αισθήματος υπάρχει η παύση της επιθυμίας, από την παύση της επιθυμίας υπάρχει η παύση της προσκόλλησης, από την παύση της προσκόλλησης υπάρχει η παύση του γίνεσθαι, από την παύση του γίνεσθαι υπάρχει η παύση της γέννησης, από την παύση της γέννησης καταπαύουν τα γηρατειά και ο θάνατος, η λύπη, ο θρήνος, ο πόνος, η δυσαρέσκεια και το άγχος. Έτσι υπάρχει η παύση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όταν πράγματι εμφανίζονται τα φαινόμενα,
στον ενεργητικό, διαλογιζόμενο βραχμάνο·
στέκεται διαλύοντας τον στρατό του Μάρα,
όπως ο ήλιος φωτίζοντας τον ουρανό». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον Χουμχούγκα

4. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, κάτω από την ινδοσυκιά του γιδοβοσκού, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό του. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος καθόταν για επτά ημέρες σε μονή στάση με τα πόδια σταυρωτά, βιώνοντας την ευδαιμονία της απελευθέρωσης. Τότε ο Ευλογημένος, μετά την παρέλευση εκείνων των επτά ημερών, αναδύθηκε από εκείνη την αυτοσυγκέντρωση.

Τότε κάποιος περιφρονητικός βραχμάνος πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, εκείνος ο βραχμάνος είπε στον Ευλογημένο: «Σε ποιο βαθμό άραγε, αγαπητέ Γκόταμα, κάποιος είναι βραχμάνος, και ποιες είναι οι ιδιότητες που κάνουν κάποιον βραχμάνο;»

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτός που είναι βραχμάνος, που έχει απορρίψει το κακό,
χωρίς περιφρόνηση, χωρίς διαφθορά, με συγκρατημένο εαυτό·
που έχει φτάσει στο τέλος της γνώσης, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή,
αυτός δικαίως θα μπορούσε να διακηρύξει τον υπέρτατο λόγο·
αυτός που δεν έχει υπερβολές πουθενά στον κόσμο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον βραχμάνο

5. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάθθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Σαριπούττα και ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα και ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα και ο

σεβάσμιος Μαχακατσάνα και ο σεβάσμιος Μαχακόττχικα και ο σεβάσμιος Μαχακαππίνα και ο σεβάσμιος Μαχάτσουντα και ο σεβάσμιος Ανουρούντα και ο σεβάσμιος Ρεβάτα και ο σεβάσμιος Νάντα πλησίασαν τον Ευλογημένο.

Ο Ευλογημένος είδε εκείνους τους σεβάσμιους να έρχονται από μακριά· αφού τους είδε, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αυτοί, μοναχοί, οι βραχμάνοι έρχονται· αυτοί, μοναχοί, οι βραχμάνοι έρχονται». Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός από βραχμανική καταγωγή είπε στον Ευλογημένο: «Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, κάποιος είναι βραχμάνος, και ποιες είναι οι ιδιότητες που κάνουν κάποιον βραχμάνο;»

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτοί που έχουν αποβάλει τις κακές νοητικές καταστάσεις, που βαδίζουν πάντα με επίγνωση·
με εξαλειμμένους νοητικούς δεσμούς, φωτισμένοι, αυτοί πράγματι στον κόσμο είναι βραχμάνοι». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον Μαχακασσάπα

6. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα διέμενε στη σπηλιά Πιππάλι, άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα αργότερα ανάρρωσε από εκείνη την ασθένεια. Τότε στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα, που είχε αναρρώσει από εκείνη την ασθένεια, ήρθε αυτή η σκέψη: «Γιατί να μην μπω στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή;»

Εκείνη την περίοδο περίπου πεντακόσιες θεότητες είχαν αναλάβει με ζήλο να εξασφαλίσουν προσφερόμενη τροφή για τον σεβάσμιο Μαχακασσάπα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα, αφού απέρριψε εκείνες τις περίπου πεντακόσιες θεότητες, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή - προς τη γειτονιά των φτωχών, τη γειτονιά των άπορων, τη γειτονιά των υφαντών. Ο Ευλογημένος είδε τον σεβάσμιο Μαχακασσάπα να περιφέρεται στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή προς τη γειτονιά των φτωχών, τη γειτονιά των άπορων, τη γειτονιά των υφαντών.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτόν που δεν συντηρεί άλλον, τον αναγνωρισμένο, τον δαμασμένο, τον εδραιωμένο στην ουσία·
αυτόν που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει απορρίψει το μίσος, αυτόν εγώ αποκαλώ βραχμάνο». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Ατζακαλάπακα

7. Έτσι έχω ακούσει - κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Πάβα, στο ιερό μνημείο Ατζακαλάπακα, στην κατοικία του δαίμονα Ατζακαλάπακα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος καθόταν στο ύπαιθρο στο πυκνό σκοτάδι της νύχτας· και ο ουρανός έσταζε σταγόνα σταγόνα. Τότε ο δαίμονας Ατζακαλάπακα, θέλοντας να προκαλέσει

στον Ευλογημένο φόβο, τρόμο και ανατριχίλα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, όχι μακριά από τον Ευλογημένο, τρεις φορές έκανε τρομακτικούς ήχους «άκκουλο πάκκουλο» - «Αυτός, ασκητή, είναι ο δαίμονάς σου».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όταν στις δικές του διδασκαλίες, αυτός που έχει διαβεί στην άλλη όχθη γίνεται βραχμάνος· τότε αυτόν τον δαίμονα, και τον τρομακτικό ήχο ξεπερνά». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον Σανγκάματζι

8. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάθθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Σανγκάματζι είχε φτάσει στη Σαβάθθι για να δει τον Ευλογημένο. Άκουσε η πρώτην σύζυγος του σεβάσμιου Σανγκάματζι - «Ο κύριος Σανγκάματζι, λένε, έφτασε στη Σαβάθθι». Αυτή, παίρνοντας το παιδί, πήγε στο άλσος του Τζέτα.

Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Σανγκάματζι καθόταν για ημερήσια διαμονή στη βάση κάποιου δένδρου. Τότε η πρώτην σύζυγος του σεβάσμιου Σανγκάματζι πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Σανγκάματζι· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Σανγκάματζι: «Έχω μικρό παιδί, ασκητή, τάισέ με». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Σανγκάματζι έμεινε σιωπηλός.

Για δεύτερη φορά η πρώτην σύζυγος του σεβάσμιου Σανγκάματζι είπε στον σεβάσμιο Σανγκάματζι: «Έχω μικρό παιδί, ασκητή, τάισέ με». Για δεύτερη φορά ο σεβάσμιος Σανγκάματζι έμεινε σιωπηλός.

Για τρίτη φορά η πρώτην σύζυγος του σεβάσμιου Σανγκάματζι είπε στον σεβάσμιο Σανγκάματζι: «Έχω μικρό παιδί, ασκητή, τάισέ με». Για τρίτη φορά ο σεβάσμιος Σανγκάματζι έμεινε σιωπηλός.

Τότε η πρώτην σύζυγος του σεβάσμιου Σανγκάματζι, αφού άφησε εκείνο το παιδί μπροστά στον σεβάσμιο Σανγκάματζι, έφυγε - «Αυτός, ασκητή, είναι ο γιος σου· τάισέ τον».

Τότε ο σεβάσμιος Σανγκάματζι ούτε κοίταξε εκείνο το παιδί ούτε του μίλησε. Τότε η πρώτην σύζυγος του σεβάσμιου Σανγκάματζι, αφού πήγε όχι μακριά, γυρίζοντας να κοιτάξει, είδε τον σεβάσμιο Σανγκάματζι να μην κοιτάζει εκείνο το παιδί ούτε να του μιλάει, και αφού είδε, της ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός ο ασκητής δεν ενδιαφέρεται ούτε για τον γιο του». Επιστρέφοντας από εκεί, παίρνοντας το παιδί, έφυγε. Ο Ευλογημένος είδε με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, αυτήν την απρεπή συμπεριφορά της πρώτην συζύγου του σεβάσμιου Σανγκάματζι.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αυτήν που έρχεται δεν χαίρεται, αυτήν που φεύγει δεν θλίβεται· τον Σανγκάματζι απελευθερωμένο από τις προσκολλήσεις, αυτόν εγώ αποκαλώ βραχμάνο». Ογδοη.

9. Η ομιλία για τον ασκητή με πλεγμένα μαλλιά

9. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Γκαγιά, στο Γκαγιάσινα. Εκείνη την περίοδο αρκετοί ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, τις κρύες χειμωνιάτικες νύχτες, κατά την περίοδο των οκτώ ημερών μεταξύ των μηνών, την εποχή της χιονόπτωσης, στη Γκαγιά αναδύονταν και βυθίζονταν, έκαναν ανάδυση και βύθιση, ράντιζαν τον εαυτό τους και πρόσφεραν θυσία στη φωτιά - «με αυτό επιτυγχάνεται η αγνότητα».

Ο Ευλογημένος είδε εκείνους τους αρκετούς ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, τις κρύες χειμωνιάτικες νύχτες, κατά την περίοδο των οκτώ ημερών μεταξύ των μηνών, την εποχή της χιονόπτωσης, στη Γκαγιά να αναδύονται και να βυθίζονται, να κάνουν ανάδυση και βύθιση, να ραντίζουν τον εαυτό τους και να προσφέρουν θυσία στη φωτιά - «με αυτό επιτυγχάνεται η αγνότητα».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Δεν γίνεται κανείς καθαρός με το νερό, πολύς κόσμος λούζεται εδώ· σε όποιον υπάρχει αλήθεια και Διδασκαλία, αυτός είναι καθαρός, αυτός είναι βραχμάνος». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Μπαχίγια

10. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάθτι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια διέμενε στη Σουππάρακα, στην ακτή της θάλασσας, τιμημένος, σεβαστός, ευλαβημένος, χαίρων ευσέβειας και εκτίμησης, αποδέκτης των αναγκών των ιδιών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Τότε στον Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Όποιοι στον κόσμο είναι Άξιοι ή έχουν επιτύχει την οδό της Αξιότητας, εγώ είμαι ένας από αυτούς».

Τότε μια θεότητα, παλιά συγγενής του Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια, με συμπόνια, επιθυμώντας το καλό του, αφού αντιλήφθηκε με τον νου της τον αναλογισμό του νου του Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια, πήγε εκεί όπου ήταν ο Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια· αφού πλησίασε, είπε στον Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια: «Ούτε εσύ, Μπαχίγια, είσαι Άξιος, ούτε έχεις επιτύχει την οδό της Αξιότητας. Ούτε καν η πρακτική υπάρχει σε σένα με την οποία θα ήσουν Άξιος ή θα είχες επιτύχει την οδό της Αξιότητας».

«Τότε ποιοι στον κόσμο μαζί με τους θεούς είναι Άξιοι ή έχουν επιτύχει την οδό της Αξιότητας;» «Υπάρχει, Μπαχίγια, στις βόρειες περιοχές μια πόλη ονόματι Σαβάθτι. Εκεί διαμένει τώρα αυτός ο Ευλογημένος, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος. Αυτός πράγματι, Μπαχίγια, ο Ευλογημένος είναι Άξιος και διδάσκει τη Διδασκαλία για την Αξιότητα».

Τότε ο Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια, συγκλονισμένος από εκείνη τη θεότητα, αμέσως έφυγε από τη Σουππάρακα. Παντού με διαμονή μιας νύχτας, πήγε προς τη Σαβάθτι, το άλσος του Τζέτα, το μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί περπατούσαν στο ύπαιθρο. Τότε ο Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι οι μοναχοί· αφού τους πλησίασε, είπε στους μοναχούς: «Πού, σεβάσμιοι κύριοι, διαμένει τώρα ο Ευλογημένος, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος;

Επιθυμούμε να δούμε αυτόν τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο». «Ο Ευλογημένος, Μπαχίγια, έχει μπει σε κατοικημένη περιοχή για προσφερόμενη τροφή».

Τότε ο Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια, βιαστικά, αφού βγήκε από το άλσος του Τζέτα και μπήκε στη Σαβάθτι, είδε τον Ευλογημένο να περιφέρεται στη Σαβάθτι για προσφερόμενη τροφή, εμπνευστικό, που εμπνέει πεποίθηση, με ειρηνικές ικανότητες, με ειρηνικό νου, που έχει επιτύχει την ύψιστη δάμαση και ηρεμία, δαμασμένο, φυλαγμένο, με συγκρατημένες ικανότητες, έναν ελέφαντα. Αφού τον είδε, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, αφού έπεσε με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Ας μου διδάξει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία· ας διδάξει ο Καλότυχος τη Διδασκαλία, για ό,τι θα είναι για την ευημερία και την ευτυχία μου για πολύ καιρό». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στον Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια: «Δεν είναι κατάλληλη ώρα ακόμα, Μπαχίγια· έχουμε μπει σε κατοικημένη περιοχή για προσφερόμενη τροφή».

Για δεύτερη φορά ο Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια είπε στον Ευλογημένο: «Είναι δυσνόητο όμως αυτό, σεβάσμιε κύριε, τα εμπόδια στη ζωή του Ευλογημένου ή τα εμπόδια στη δική μου ζωή. Ας μου διδάξει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία· ας διδάξει ο Καλότυχος τη Διδασκαλία, για ό,τι θα είναι για την ευημερία και την ευτυχία μου για πολύ καιρό». Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος είπε στον Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια: «Δεν είναι κατάλληλη ώρα ακόμα, Μπαχίγια· έχουμε μπει σε κατοικημένη περιοχή για προσφερόμενη τροφή».

Για τρίτη φορά ο Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια είπε στον Ευλογημένο: «Είναι δυσνόητο όμως αυτό, σεβάσμιε κύριε, τα εμπόδια στη ζωή του Ευλογημένου ή τα εμπόδια στη δική μου ζωή. Ας μου διδάξει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία· ας διδάξει ο Καλότυχος τη Διδασκαλία, για ό,τι θα είναι για την ευημερία και την ευτυχία μου για πολύ καιρό».

«Γι' αυτό λοιπόν, Μπαχίγια, πρέπει να εξασκείσαι έτσι -'στο ορατό θα υπάρχει μόνο το ορατό, στο ακουστό θα υπάρχει μόνο το ακουστό, στο αισθητό θα υπάρχει μόνο το αισθητό, στο συνειδητό θα υπάρχει μόνο το συνειδητό'. Έτσι πρέπει να εξασκείσαι, Μπαχίγια. Όταν λοιπόν σε σένα, Μπαχίγια, στο ορατό θα υπάρχει μόνο το ορατό, στο ακουστό θα υπάρχει μόνο το ακουστό, στο αισθητό θα υπάρχει μόνο το αισθητό, στο συνειδητό θα υπάρχει μόνο το συνειδητό, τότε εσύ, Μπαχίγια, δεν θα είσαι μέσω αυτού· όταν εσύ, Μπαχίγια, δεν είσαι μέσω αυτού, τότε εσύ, Μπαχίγια, δεν θα είσαι εκεί· όταν εσύ, Μπαχίγια, δεν είσαι εκεί, τότε εσύ, Μπαχίγια, δεν θα είσαι ούτε εδώ, ούτε εκεί, ούτε ανάμεσα στα δύο. Αυτό ακριβώς είναι το τέλος του πόνου».

Τότε στον Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια, με αυτή τη σύντομη διδαχή της Διδασκαλίας του Ευλογημένου, αμέσως, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνειδήσή του απελευθερώθηκε από τις νοητικές διαφθορές.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού νουθέτησε τον Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια με αυτή τη σύντομη νουθεσία, αναχώρησε. Τότε, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, μια αγελάδα με νεαρό μοσχάρι, αφού τον χτύπησε, αφαίρεσε τη ζωή του Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού περπάτησε στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, μαζί με πολλούς μοναχούς, αφού βγήκε από την πόλη, είδε τον Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια πεθαμένο· αφού τους είδε, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Πάρτε, μοναχοί, το σώμα του Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια· αφού το ανεβάσετε σε κρεβάτι και το βγάλετε έξω, αποτεφρώστε το· και φτιάξτε του στούπα. Ένας σύντροφός σας στην άγια ζωή, μοναχοί, πέθανε».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο και αφού ανέβασαν το σώμα του Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια σε κρεβάτι, το έβγαλαν έξω, το αποτέφρωσαν και του έφτιαξαν στούπα, και πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Αποτεφρώθηκε, σεβάσμιε κύριε, το σώμα του Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια και του φτιάχτηκε στούπα. Ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του;» «Σοφός, μοναχοί, ήταν ο Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια· ακολούθησε τη Διδασκαλία σύμφωνα με τη Διδασκαλία· και δεν με ενόχλησε εξαιτίας της Διδασκαλίας. Ο Μπαχίγια Νταρουτσιρίγια, μοναχοί, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όπου το νερό και η γη, η θερμότητα και ο αέρας δεν βρίσκουν στήριγμα·
Εκεί τα άστρα δεν λάμπουν, ο ήλιος δεν φωτίζει·
εκεί η σελήνη δεν φέγγει, εκεί σκοτάδι δεν υπάρχει.

«Όταν ο σοφός βραχμάνος γνωρίζει με τον εαυτό του, μέσω της σοφίας·
τότε από την ύλη και το άυλο, από την ευτυχία και τη δυστυχία
απελευθερώνεται». Δέκατη.

(Αυτός επίσης ο εμπνευσμένος λόγος ειπώθηκε από τον Ευλογημένο, έτσι έχω ακούσει.)

Τέλος του κεφαλαίου της φώτισης, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Τρία για τη φώτιση και ο Χουμχούνκα, ο βραχμάνος και με τον Κάσσαπα·
ο Άτζα, ο Σανγκάμα, οι ασκητές με πλεγμένα μαλλιά, και με τον Μπάχιγια
αυτά τα δέκα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι.

1. Το κεφάλαιο για την φώτιση έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org